

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 100 Lei. — Șase luni 50 Lei. — Trei luni 25 Lei. — Pentru străinătate un an 180 Lei.

Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor: un șir peti 2 lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Sovietele și religia

Socialismul doctrinar își are temelia în concepția filozofică a materialismului istoric. Consecvența firească a caracterului său se sintetizează în negarea categorică a oricărei valori morale; prin urmare și a religiei.

Cât de absurdă este această doctrină în unilateralitatea ei absolută, s'a văzut și se vede tot mai mult din roadele bolșevismului rusesc; a cărui realizare practică formează cel mai tragic episod din câte s'au pomenit vreodată în istoria unui popor.

Și parc'a fost o fatalitate: experiența crudă s'a încercat tocmai cu poporul rusesc, al cărui suflet de o neobicinuită profunditate mistică e mai puțin accesibil pentru o organizație socială zidită artificial pe temelile unei concepții materialiste.

Intr'adevăr odată cu izbucnirea revoluției rusești a nceput în Rusia și prigoana cea mai strașnică împotriva oricărei manifestări de viață religioasă. Ea a fost îndreptată, firește, mai ales împotriva clerului, ai cărui reprezentanți au trebuit să 'ndure chinurile pe cari le-au îndurat martirii celor dintâi veacuri ale creștinismului. Dar indirect a fost lovit în cele mai profunde sentimente ale sale — fiecare credincios.

Atitudinea extrem de dușmănoasă a regimului sovietic față de tot ce este manifestare religioasă își are — după cum am spus — germenul ei în însăși doctrina socialistă. Un puternic exponent al acestei atitudini a fost însă și raportul în care a stat biserica rusească cu statul.

Se știe că țarul a fost și șeful suprem al bisericii pravoslavnice din Rusia. Astfel, soarta acesteia era legată în chip fatal de soarta șefului său — politic. Dacă nu definitiv — după cum vom vedea — cel puțin «pro tempore».

Ci socoteala comuniștilor doctrinari nu și-a găsit confirmarea în viața practică. Trei ani de cârmuire sovietică n'au putut șterge cucernicia sufletului rusesc. Dimpotrivă: nici odată nu s'a văzut în Rusia un mai puternic și mai viu val de viață religioasă decât în tragicul prezent al foametei și ciumei... În schimb, sovietele și-au creiat prin persecuția lor sângeroasă pe cel mai neîmpăcat dușman al lor: țarul rus.

Cel dintâi, care a observat în sfârșit acest lucru și după cât se pare i-a prevăzut mai ales consecvențele practice, a fost Lenin. De aceea a mai slăbit... chingile persecuției. Insași armata roșie, pe care se razimă puterea sovietelor, l-a de-

terminat s'o facă. Astfel anul trecut, cu prilejul inaugurării unui spital militar, soldații au cerut să li se țină slujbă dumnezeiască. Și — orcât de paradoxal ar părea — sunt atâția soldați cari merg la biserică, se spovedesc — o, câte vor fi având pe sufletul lor! — și se cuminecă. O spun martorii oculari, cari vin din Rusia roșie.

Aceste fapte, pe lângă altele, nenumărate, dovedesc evident încă odată superficialitatea părerii celorce cred, ca religia nu e altceva decât... rodul închipuirii unor suflete bolnave, ori o armă politică iscodită de preoți (!) și împărați — pentru a putea conduce și stăpâni «mizerabila plebe».

Realitatea istorică întărește tot mai mult adevărul, că credința e o valoare morală care-și are rădăcinile sale în însăși conștiința omenească. De aceea ori cine încearcă să surpe această credință, atacă cele mai trainice temelii ale conștiinței omenești.

Să însemneze oare gestul lui Lenin un pas spre înțelegerea acestui mare adevăr? Ce bine-ar fi! *N. Colan.*

Școalele bisericii

(x) Numărul mai nou al revistei pedagogice clujene, învățătorul, reproduce «pentru elocvența cu care a fost scris», un articol apărut în Școala Nouă din Oradea Mare și intitulat «Statificarea învățământului în Ardeal».

Articolul, datorit unui om de școală, dlui Gh. Tulbure, revizor al școalelor primare din Bihor, spune că în chestiunea statificării școalelor bisericii, combatanții formează două tabere: de o parte stau cercurile clerului, care voiesc menținerea caracterului confesional al instituției, de altă parte se ridică oamenii de școală «cugetători de fașon europeanesc», cari voiesc statificare. Chestiunea, zice articolul dlui revizor, deocamdată «a rămas atârnată în aer» și de aceea, în situația această nelămurită, după spiritele începeau să-și peară răbdarea, guvernul actual «cu o singură trăsătură de peană a tăiat (!) nodul gordian și a declarat statificați pe toți învățătorii celor două biserici românești din Ardeal». În fața hotărârii ministeriale, prin care biserica pierde dintr'odată 1400 de învățători, cercurile clerului păstrează — după părerea autorului — o rezervă neașteptată, ear organele lor de publicitate «au o atitudine prea puțin ostilă».

Dovezile aduse, în amintitul articol, pentru statificarea forțată, nu conțin decât păreri cunoscute și, în parte, greșite. În resumat, dovezile articolului ar fi următoarele:

Școalele bisericești ardeleni nu mai au rost în noua geografie politică a țării, când nu avem să purtăm luptă de rasă; școalele confesionale își datează originea din evul mediu (?) și au fost ridicate în deosebi de catolici, cu tendințe de prozelitism — va să zică școalele acestea erau robite intereselor clericale. Școalele

bisericii românești însă — o recunoaște autorul, — n'au avut caracterul religios ofensiv, ele au fost «fortărețele de apărare a legii și limbii românești, în ele se adăpostea sufletul prigonit al neamului». Statul român, fiind protegitorul și nu prigonitorul bisericii ortodoxe, rostul ce justifică existența școlii confesionale a încetat (?) chemarea ei fiind perfect (!) înlocuită prin școala statului, unde «educația religioasă și morală este lăsată în grija preotului (?) care poate să provadă catehizația elevilor după plac.»

Argumentul principal pentru statificare ar fi, în sfârșit, următorul: Interese superioare de stat cer ca educația și instrucția publică să fie problema statului; cea dintâi temelie a democrației este școala de stat: căci școala edifică statul. Prin urmare, statificarea imediată se impune, — în conformitate cu dovezile puse sub ochii cititorilor menționatele reviste pedagogice.

Socotim, cum am arătat și la altă ocazie, că este cu desăvârșire greșit și primejdios a desființa așezămintele care au slujit neamului și statului drept temelie solidă.

Biserica nu va recunoaște nici odată de corectă și cinstită procedura d'a i se opri activitatea culturală școlară prin simple ordonanțe «tăioare de noduri gordiane». Trăsături de condei, de felul acesta, sânt prea departe d'a fi deslegări dintre cele mai norocoase în chestiunea școlară. Rezolvirea s'ar părea îndrăzneată; în realitate însă ea însemnează că cercurile hotărâtoare ale guvernului nu cutează încă să declare statificarea pe calea legii.

Știm apoi că școalele minoritare și școalele particulare se susțin și pe mai departe cu subvenții dela stat și cu ajutoare din fondurile lor alimentate, fără doar și poate, din străinătate. Institutele acestea își duc viața neturburată, în vreme ce școalele confesionale românești sânt amenințate cu desființare; — va să zică, de-o parte cu judecata, de altă parte cu lopata? — Nu-i lucru cu cale. Este chiar absurd să admiți ca un particular să aibă dreptul de a-și păstra și desvolta școala lui, — ear biserica românească, în epoca libertăților, să fie lipsită de acest drept, în deosebi când experimentarea altor state a compromis cu desăvârșire ideea de statificare generală și a îndemnat guvernele să apeleze la intervenirea bisericii pentru a combate prin școală curentele destructive din societate.

Citim și vedem în toată ziua cum societatea noastră se depărtează de ideile moralei și ale creștinismului. — Astfel, școala cu caracter expres creștin n'a devenit nici de cum un aparat de prisos.

Puterea statului român va scădea în proporție cu slăbirea bisericii sale, despoiate de așezămintele ei de creștere și instrucție. Aceste așezămintele vor trebui, nu înlăturate, ci cât mai mult îmbunătățite. Astăzi, în urma dispoziției guvernului, ele au ajuns în situație imposibilă, care nu poate să mai dureze. Trebuie să se rostască odată cuvântul legii, și să se hotărască să știm: Cine este stăpânul acestor școale, este statul singur, — sau este tot biserica sub controlul statului?

Apărarea școalelor noastre se află depusă în mâinile Congresului și a Sinoadelor eparhiale; o atitudine mai mult sau mai puțin ostilă a presei bisericești, despre care se face pomenire, nu credem că ar fi potrivită în timpul, când spiritul de solidaritate și de jertfă este așa de redus.

Guvernul, de astăzi sau de mâine, cam greu s'ar pleca în fața articolelor de reviste și ziare, ori cât talent și căldura s'ar depune în ticluirea lor. Orică stăpânire va fi darnică sau restrânsă, în măsura înrăuririi altor factori și împrejurări. Vorba este, ca această înrăurire să nu sosească prea târziu.

Organele bisericii noastre și-au făcut datoria la timp și și vor face-o și de aici înainte.

Asociația clerului „Andrei Șaguna”

— Adunarea despărțămintelor —

Despărțământul Arad al Asociației «Andrei Șaguna» și-a ținut adunarea anuală în 4 și 5 April 1922 sub prezidenția părintelui Iancu Ștefanuț.

După chemarea Duhului sfânt, în slujba oficiată la catedrală, s'a ținut prima ședință în sala festivă a Seminarului aradan.

Sânt prezenți numeroși preoți și studenți teologi.

După vorbirea de deschidere a prezidențului, a luat cuvântul p. Dr. G. Ciuhandu, președintele secției Arad a Asociației clerului, arătând problemele care agită azi preoțimea ortodoxă pentru a readuce poporul la ogașa adevărată religioasă morală.

Se citesc rapoartele despre activitatea cercurilor religioase. Se constată râvna în lucrare la cercurile Măndrului și Pecica; — celelalte cercuri au lucrat prea puțin, sau aproape nimic.

Cu prilejul ședințelor s'au ținut conferințe și s'au discutat chestiuni privitoare la viața religioasă.

Despărțământul Beiuș al Asociației clerului și-a ținut adunarea Miercuri și Joi.

Sânt de față 40 de preoți. Președintele, p. protopop Petru E. Papp, deschizând adunarea, prezintă raportul despre activitatea despărțământului Beiuș. P. referent bisericesc Dr. A. Magier, ca reprezentant al Consistoriului dela Oradea Mare, ține să mulțumească preoțimii întrunită pentru felul cum își înțelege chemarea.

S'au rostit, în cursul ședințelor, mai multe conferințe, și anume: Preotul și politică, de p. I. Cotuna; Indatorirea preotului de a se spovedi, de Fl. Goina, Spovedania ca mijloc de unire a preotului cu Hristos, de G. Cristea; Legătura spirituală a preotului cu Isus, de I. Pinteru.

În ziua primă, după ședințe, preoții s'au dus la biserică unde s'au spovedit la duhovnicul lor, părintele Moise Popovici.

A doua zi s'a ținut sf. liturghie și împărtășirea preoților. A urmat apoi sinodul protopopesc al protopresbiteratului Beiuș.

Până când?

Agitațiile împotriva preoțimii nu vor să mai contenească. Oameni fără suflet și fără răspundere de urmărire, au tulburat adânc pacea satelor, au deslănțuit patimi nestăpânite și au agitat la maximum credulitatea țaranului nostru bun și cinstit, dar prea încrezător și ușor de pățat prin vorbe sunătoare.

Unii politicieni și unele organe de publicitate s'au năpustit cu o ură fără precedent în deosebi asupra preoțimii ortodoxe.

Acțiunea e pornită cu plan și cu sistem. Bate păstorul și se va risipi turma. Și la această operă au lucrat și oameni ai bisericii noastre, fără să ia seama din ce izvor pornește acțiunea și care e ținta ce se urmărește.

În locul dictonului din trecut: «preoți cu crucea 'n frunte» se pun fraze ca aceste: de vrei să păstrezi pe credincioși trebuie să renunți la preoți!... «românul îi urește din toată inima». «Ei nu mai luptă pentru realizarea dreptății din Evanghelie, ci pentru strâmte interese confesionale și de tagmă». În biserică este mângăitorul celor săraci, afară prietenul bogăților, sprijinitorul tuturor oligarhiilor. Și așa înainte, pentru învâlmășala alegerilor să li se arunce învinuirea de «vânduți partidului liberal pentru bani», «aceiași preoți cari au ascuns în șorturile notărilor buletinele opoziției», «hoți de urne»... («Gazeta Transilvaniei», «Voința» din Cluj); și mai la urmă să se îndemne oamenii: «închideți-le bisericile», «dela popa nu mai luați anafora, nu-l mai chemați la citanie, nu-i călcați pragul, nu-i dați binețe, că luda nu-i vrednic de onoare». («Voința Banatului»).

Până când așa, domnule agent electoral ori scrib întăritat din cutare redacție?! Preoții și învățătorii bănațeni s'au văzut nevoiți să țină sfat la Timișoara pentru a pune frâu patimei nesăbuite. Ori credeți că îndelunga noastră răbdare e fără margini? Și d'voastră fii luminați ai bisericii ortodoxe, cari patronați această prapăstie ce se deschide sub mantaua partidului național, nu băgați de seamă de unde pornește și ce ținte urmărește acțiunea aceasta primejdioasă?

Până aici și nu mai departe! De știți și puteți dovedi, că s'au făcut vinovați de transgresiuni preoți, în posturile de încredere pe cari le-au primit la alegeri, dați-i în judecată autorității bisericești. Avem încrederea neclătită că plata își vor lua. Dacă au violat legalitatea, dacă au tradat încrederea cu care au fost distinși și aici, de părinți ai dreptății, ei vor fi trași la răspundere pentru imoralitatea pe care ar fi săvârșit-o. Dar nu vom îngădui nici odată ca sporadice rățaciri dela calea demnității să fie generalizate și răsfrânite asupra întregii tagme și apoi încredințate ca mijloc de a săpa prăpastia între preot și credincioși, de a tulbura

liniștea și armonia dintre ei, pentru ca precupeții ce stau la pândă să poată pescui în tulbure. —

Fără să se facă dovedirea celor afirmate, și continuând cu acuzele și agitațiile împotriva preoțimii, vom fi nevoiți a considera aceste ieșiri vehemente pe cale ziaristică ca o manoperă cu tendință păcătoasă și o vom trata în consecință la proximalul congres preoțesc.

Noi vom și să rămânem la misiunea noastră de îndrumători al poporului și siguri de noi și poporul pe care-l păstoriim nu ne lăsăm terorizați de vânătorii de interese electorale.

Biroul Asociațiunii clerului «Andrei Șaguna», Sibiu

Învieria Domnului în Sibiu

Praznicul Învierii Domnului s'a serbat în catedrala noastră cu deosebită solemnitate.

Atât la Învierie, la ora 4 dimineața, cât și la sfânta liturghie, a pontificat I. P. S. Sa mitropolitul nostru Nicolae, asistat de preoți: M. Voileanu, Lazar Triteanu, Dr. G. Proca, Dr. V. Bologa, Dr. A. Crăciunescu, Trandafir Scorobet, Marcu Jantea, Patriciu Marcu, Valeriu Hurdu și diaconii: Ilie Beleuță, Sofroniu Morariu, Dumitru Antal și Gheorghe Jurebiță.

La Învierie o companie a Regimentului 90 în frunte cu muzica militară a fost postată înaintea catedralei, dând onorurile militare.

După ce s'a încunjurat biserica, I. P. S. Sa a cântat «Hristos a înviat!» — muzica militară a intonat acest imn al triumfului zilei. S'a celebrat apoi slujba Învierii și s'a împărțit mulțimei de credincioși sfintele Paști.

Serviciul de dimineață s'a terminat la ora 7, dovedindu-se cu această ocaziune spațioasă noastră catedrală prea mică pentru numărul cel mare al credincioșilor.

La ora 9 și un pătrar I. P. S. Sa mitropolitul a fost condus din partea preoțimii în catedrală cu pompa obișnuită.

I. P. S. Sa a celebrat sfânta liturghie asistat de preoți amintiți mai sus, în decursul căreia a hirotonit întru presbiter pe diaconul Aurel Ștefan din Dăisoara, ear întru diacon pe clericul Nicolae Gogonea din Poiana-măruului.

Răspunsurile liturgice le-a dat corul mixt dirijat de prof. T. Popovici.

La finea sfintei liturgii I. P. S. Sa mitropolitul a ținut o frumoasă și instructivă cuvântare, pe baza ideilor cuprinse în pastorală I. P. S. Sale trimisă tuturor parohiilor din arhidieceză și publicată în numărul trecut al ziarului nostru.

Cuvântarea I. P. S. Sale a fost ascultată cu deosebită atențiune și mult interes din partea numărului credincioși, asupra cărora a făcut adâncă impresiune.

FOIȘOARA

Citiri biblice

Melhisedec

(Fac. 14, 17—20).

Ce sânt bunurile acestei vieți?

O mână de nisip, pe care îl spulberă vântul, o îngrijorare pentru inimă. Totuși lumea aleargă, vânează după ele cu atâta ardoare încât cei mulți își pierd sufletul în această alergare. Multora nu le pasă de săvârșesc mai multă ori mai puțină nedreptate, numai să le aibă. Avram gândea altfel. El privea cu alți ochi aceste bunuri, cu ochi luminați de Dumnezeu. Când se întorcea dela luptă (v. 17) și ieși înainte regele Sodomului ca să se înțeleagă asupra prăzii. Acesta se temea că îl va costa grozav lucrul. Cât de uimit rămase însă când îi răspunse Avram (v. 22). Așa ceva nu i se mai întâmplase. Avram știa că bunurile Sodomului nu aduc binecuvântare și de aceea renunță la toate. Să nu zică Sodoma: eu am făcut bogat pe Avram. El vrea să aibă numai astfel de bunuri pe cari le primea din darul lui Dumnezeu.

În afară de regele Sodomului îi ieși înainte și un alt rege, un rege care stă singur, în felul lui, în sfânta scriptură. El este o apariție unică și minunată, cu care și noul Testament se ocupă în chip deosebit. Acest rege este Melhisedec.

Numele său. Melhisedec se tâlcuște împărat al dreptății. Dacă n'am avea Cap. 7 din Ep. c. Evrei, în care Melhisedec ni-se arată ca o minunată preînchipuire, ar rămânea pentru nou o enigmă inexplicabilă, deși și așa mai rămâne destulă taină în jurul lui. Hristos este însă ființa pe care o preînchipuia Melhisedec. Hristos, un rege peste cer și peste pământ, încât putea zice mie mi s'a dat puterea în cer și pe pământ. Apoi rege al dreptății. Hristos ni-a câștigat-o, ni-a dat-o, ne-a îndreptățit prin suferințele și moartea sa. Drepti înaintea Lui putem fi prin credință: «Dreptul prin credință va fi viu».

Locuința sa. În Salem, care înseamnă pace. În pace. Hristos este regele păcii, El locuiește în Ierusalimul ceresc, care înseamnă «așezământ de pace». El a așezat pacea între Dumnezeu și om și din lăcașul păcii Sale lasă să se simtă de toți câți i se roagă pentru ea, încât toți credincioșii săi sânt fii ai păcii, trăesc în pace cu Dumnezeu și — întrucât atârnă dela ei — și

cu oamenii. Numai pacea Lui dă liniște sufletului, nimic altceva în lume. Ai tu această pace?

Originea lui. La evrei 7, 3, stă scris: fără tată, fără mamă... nici început zilelor nici sfârșit vieții având... Sigur a avut un tată și mamă, dar sânt retăcuți, ca să fie adevărat simbol pentru Hristos, care este din veci născut din Tatăl, trăește și împărățește în veci.

Oficiul său. N'a fost numai un rege Melhisedec, ci și un preot al Celui prea înalt.

Aceasta era însă oprit (4 Moise. 3. 10). Iar pe Aaron și pe fiii săi îi vei pune peste corul mărturie și vor îndeplini preoția lor și toate câte sânt la jertfelnic și cele din lăuntrul catapitezmei; cel de alt neam care se va atinge de acestea va muri. — (Cronic. 26, 16 u.). Numai Hristos le exercită în veci. Nu numai împărățește peste toți oamenii, ci și mijlocește pentru ei ca preot rugându-se, de-a dreapta lui Dumnezeu. — Darul său. El aduse pâine și vin. Aceasta este foarte semnificativ. Hristos își dă trupul și sângele său ca nutremântul cel mai înviorător după lupta din această lume. Acest dar minunat ni se dă nouă în chipul pâinii, și al vinului, în sfânta cuminicătură pe care el a așezat-o. Ce simbol. Precum Avram a fost adânc mișcat așa trebuie să fim și noi, când ne apropiem de împărtășanie.

Se apropia ora 12, când I. P. S. Sa a fost condus la reședința sa cu aceeași ceremonie cu care a fost adus.

Atât la înviere, cât și la sfânta liturghie au participat autoritățile militare și civile din localitate.

A doua zi a celebrat în biserica catedrală sfânta liturghie protoiereul Dr. Aurel Crăciunescu, asistat de preoții Trandafir Scorobet, Evlogie Atanasiu, Marcu Jantea, Ioan Isac și diaconii Dumitru Antal și Gheorghe Jurebiță.

La finea serviciului divin a predicat părintele Dr. A. Crăciunescu.

Stirile zilei

Stire personală. Excelența Sa dnul *Dr. Hendrik Muller von Werendycke*, ministrul Olandei la București, a petrecut sfintele sărbători ale Învierii Domnului în orașul nostru, fiind oaspele I. P. S. Sale mitropolitului *Nicolae*. Miercuri s'a întors la București.

Principesa Elisabeta. După știri trimise din Atena, starea Principesei moștenitoare Elisabeta, care suferă de febră tifoidă fără ca boala să prezinte gravitate excepțională, a devenit în zilele din urmă destul de serioasă. Se speră totuși că pericolul va fi înlăturat. Măiestrea Sa Regina României rămâne în Atena până la însănătoșirea fiicei sale. Alteța Sa Regală, Prințipele moștenitor, a sosit de asemenea în capitala Greciei.

Comisiunea senatului pentru prepararea noii Constituții. În ședința din urmă a senatului s'a ales comisiunea care, împreună cu comisiunea adunării deputaților, să întocmească până la toamnă proiectul noii constituțiuni. Fac parte din această comisiune: I. P. S. Sa Miron mitropolitul primat al României, Th. Mihali, Iuliu Moldovan și I. Păcurariu pentru Ardeal; Schulerus, sas; I. Gălățeanu și V. Tomov, Basarabia; Dr. N. Cotlarciuc, Bucovina; G. I. Duca, N. Botez, C. I. Nicolaescu, E. Pangratti, C. Neamțu, Al. Gussi, Tony Iliescu, I. N. Roman, I. Panaitescu, general Lămburu, I. Purcăreanu, Al. Belletti, C. Disescu, M. Policrat, Vespasian Pella, D. Artăreanu, C. Cociaș, general N. Constantinescu, G. Adam, N. G. Popovici, Dr. Gh. Demetriad, St. Pop, pr. Gh. Popescu-Breasta, C. Crupenschi, N. Puțureanu, Dr. Toma Ionescu și I. Popescu Romanai, din vechiul regat. Președinte al acestei comisii a fost ales dl. C. Disescu.

Comisiunea administrativă a Tipografiei arhiepiscopale în ședința din 8 l. c. a ales de membru al său în locul decedatului Pantaleon Lucuța, pe directorul liceului Gheorghe Lazar din Sibiu, Dr. Ioan Bunea.

Binecuvântarea sa (v. 19). El binecuvântă pe Avram, îl închină Dumnezeului celui preaînalt. Cunoștea deci pe Dumnezeu. Isus îl cunoaște neasemănat mai bine, încât poate zice: «Eu și Tatăl una sântem». Dacă binecuvintează el, este binecuvântarea lui Dumnezeu Tatăl. Melhisedec laudă pe Dumnezeu (v. 20) Isus le-a făcut toate într-o preamărire a lui Dumnezeu pe pământ. Dacă am învăța să facem și noi asemenea! Melhisedec slujea lui Dumnezeu. Hristos zicea: Eu fac voia celui ce m'a trimis și îndeplinesc lucrul lui pe pământ.

Avram îi dă zeciuială din toate. Celce a cunoscut pe Hristos cu adevărat îi aduce și jertfă. Laudă, mulțamea, puterea, lucrul, averea și bunurile sale, pentru că și El și-a dat totul, chiar viața și-a dat-o jertfă pentru noi.

Precum Avram s'a ținut departe de bunurile Sodomei, așa trebuie să ne ținem liberi de lucrurile lumii acesteia. Și precum a încheiat el legătura cu Melhisedec, așa trebuie să încheiem și să păstrăm și noi legătura cu Hristos și între noi înșine, aici în această lume și mai apoi în Salem, dincolo, în viața de veci.

(După Papke)

Pr. P. Morușca.

La conferința din Genova reprezentantul Rusiei sovietelor, Cicerin, a vorbit de «răpirea» Basarabiei, ear răpitorii n'ar fi ruși, ci tocmai românii... Așa vorbeau și bărbaii regimului țarist. Președintele conferinței, prim-ministrul italian, De Facta, n'a luat act de protestul delegatului sovietelor, dând astfel satisfacție României pentru agresiunea acelora, cari uită până și de tezaurul românesc dela Moscova.

Fapte de laudă. Ziarul «Dobrogea Nouă» publică: Sânt mulți ani de când gospodarii comunei Peștera n'au avut puțință ca față de preotul și învățătorul lor să și arate prin fapte dragostea ce în adevăr le-o nutresc de mai bine de 20 de ani, de când își torc firul vieții lor împreună. Miercurea trecută însă a dat prilej ca sătenii să și poată arăta bunăvoința ce o au față de cei doi slegari ai comunei lor de un sfert de veac. În adevăr cu toții și-au dat mână de la mână, și, în timp numai de două ore, 60 de plugari au arat pământul bisericii și al școlii în întindere de 20 ha. Lauda locuitorilor e cu atât mai mare cu cât dâșii tot din a lor stare au sămănat cu orz și ovăs întreaga suprafață, — în nădejdea că Dumnezeu în curând le va da ploaie, și sămânța pusă de ei pe toate ogoarele le va aduce rod înșutit. Și ploaia, după două zile, a venit ca o adevărată binecuvântare cerească pentru toți Dobrogenii. Și acum bucuria celor doi apostoli, încărungați de-a binelea în satul din care nu vor să mai plece, nu este așa de mică, atunci când văd că osteneala lor de zeci de ani în folosul sătenilor lor, le aduce atâta mulțamire sufletească.

Mulțumiri. Directorul Școlii normale «Andrei Șaguna» din Sibiu dl. Dr. Vasile Stan, a dăruit pentru Crăciunul orfanilor din acest an suma de 500 (cincisute) Lei întru amintirea scumpei sale soții, Ana Dr. Stan, născ. Vidrighin. Pentru fapta maritimă primăscă, din partea subscrisei Direcțiuni, cele mai profund simțite mulțumiri.

Diracțiunea orf. ort. rom.

† Eugenia Lunca. Corpul didactic dela școalele din Săliște, cu durere aduce la cunoștința colegilor, rudeniilor și cunoscuților, că d.șoara Eugenia Lunca, învățătoare la școala normală din Săliște, după un morb greu și scurt, a răposat în Domnul la 12 April ora 4 p. m. în etate de 22 ani și în primul an al funcțiunii sale învățătoarești. În mormântarea s'a făcut în 14 April n. la ora 3 p. m. în cimitirul bisericii din Săliște. Odihnească în pace!

Reducerea serviciului militar obligatoriu s'a făcut în Franța, și anume la 18 luni. Se afirmă că îndată ce împrejurările vor permite, durata serviciului militar va fi redusă la un an.

Măsură cu efect. Comisia agrară a județului Bihor a hotărât ca cei ce trăesc necununati, să nu capete pământ. Urmarea a fost, că cei ce trăiau până acum în concubinată, s'au cununat aproape toți.

Organ «neoficial și cu totul independent» pretinde că este foaia bisericească politică *Unirea* dela Blaj, după ce începuse a scrie despre calea deschisă a «revoluțiunii» și despre Coroana română, «care a pierdut mult din strălucirea pe care a avut-o», — după vorbele proprii ale Unirii, și ne spune, că nu mai dorește să discute cu noi. — Este treaba cercurilor oficiale bisericești dela Blaj să aprobe sau să nu aprobe astfel de ieșiri ale unui organ bisericesc, despre care noi n'am afirmat că este oficial, dar este considerat cel puțin de «oficios» al acelor cercuri. Încât pentru faptul, că întrerupe discuția, nu i nici o supărare; putea să o facă mai demult, — dar prin aceasta nu și pierde din gravitate declarațiunile cu privire la Coroană, făcute în ziarul «neoficial și independent» «Unirea» din Blaj, de sigur de o față bisericească.

Nu i-ar strica confratelui blăjan mai puțină patimă și mai multă calmitate și judecată creștinească.

Filiala crucii Roșii «Sibiu». Joi în 27 April 1922-ora 8 și jum. seară, dl. Dr. Preda, vicepreședintele Societății Crucii Roșii, va ține în sala Liceului »Gheorghe Lazar« o conferință sanitară cu subiectul asupra primelor ajutoare ce urmează să se dea bolnavilor și răniților. Conferința va fi însoțită de proiecțiuni. Doamnele și domniile membri ai Crucii Roșii sânt obligați a lua parte. Este de dorit ca și celalalt public să ia parte în număr cât se poate mai mare. Conferințele vor fi în 2—3 seri, care se vor anunța în ziare.

Comitetul.

Dar pe sama sfintei biserici. Crâznicul bisericii noastre din *Pricaz*, Nicolae *Voina*, din adevărată dragoste, a donat pe sama bisericii noastre frumoasa sumă de 16 mii Lei. Dumnezeu să-i răsplătească cu darurile sale cele bogate.

Convenire colegială. Frații colegi absolvenți ai cursului teologic din 1912 la Sibiu sânt rugați a participa la convenirea colegială pe ziua 8/21 Mai 1922. — Celelalte ziare ardelenie sânt rugate a reproduce acest apel. Pesac, la 7 April 1922. Pr. Grigorie Vermeșan.

Creanțe către statul maghiar. Consiliul orașului Sibiu anunță: Toți aceia, cari au creanțe către statul ungar, sânt invitați să le anunțe spre valorare pe cale diplomatică, la Directoratul General al Ministerului de Interne în Cluj, conform decretului circular No. 4629—1921. Anunțarea va cuprinde următoarele date: specia creanței, suma, timpul la care se referă, data și numărul de afaceri al ministerului ungar, în fine motivele, de ce nu s'a efectuat plățile de către statul maghiar. Dacă creanța a fost anunțată odată, se va arăta când și la care autoritate.

Curs de limba și literatură maghiară s'a deschis în 4 April 1922 la facultatea de litere a universității noastre din Cluj. În fața unui public numeros, prodecanul facultății, dl. N. Bănescu, a prezentat în cuvinte călduroase pe dl. Dr. G. Kristof, suplinitorul catedrei. Dl. Kristof mulțumind și-a făcut întâia prelegere, primită cu aplauze de întreaga asistență.

Membri fondatori la «Reuniunea meseriașilor români din Sibiu» s'au înscris: Dr. Lazar Popovici, inspector sanitar, Gh. Nedovicianu, dir. Băncii de scont, sucursala Sibiu, și Dr. Ilie Iancu, medic-sef, Sibiu. Comitetul.

În atențiunea celor în drept. Societatea Scriitorilor români, cum se anunță din București, a atras atențiunea autorităților asupra urmărilor desastroase pentru cultură, ce izvoresc din scumpirea hârtiei și din urcarea taxelor postale. Scriitorii și librarii cu greu mai pot pune la îndemâna publicului cărți de citit. O broșură care costă b. o. trei lei, cere o taxă de expediție cu ramburs de șapte lei 50 bani, adică de două ori și jumătate prețul broșurii. De o parte scriitorii sânt nedreptățiți, de altă parte va suferi întreaga noastră cultură națională.

Mulțumire. Societatea Ocrotirea Orfanilor din răsboi, Regiunea Sibiu, pe această cale mulțamește dlui profesor *Roques de Lassalle*, inițiatorul și aranjatorul «Festivalului artistic», dat în beneficiul Societății noastre în 27 Martie 1922, care s'a încheiat cu un beneficiu net de Lei 3.919.52. Totodată mulțamim d.șoarei Susanne Roques de Lassalle, d.șoarei prof. Elvira Popescu, dl. prof. Gh. Buică, C. M. Ionescu, elevilor școlii militare de infanterie «Prințipele Carol», elevilor liceului de fete, elevilor liceului »Gheorghe Lazar«, cari ni au dat binevoitorul concurs. (ss) *Catinca A. Barseanu*, prezidentă.

M. Z. 2616/1922

Publicațiune

În senzul § 32 al statutului despre ordinea publică, și al deciziunii consiliului orașenesc din 23 April 1902 cu Nr. 8854/1902 ținearea porcilor în următoarele străzi și cartiere ale orașului este interzisă:

În orașul de sus, suburbiul Iosef și anume: Str. Băii, str. Dealului, str. Dr. Ioan Rațiu, str. Crucei, str. Șaguna, str. Fânarilor, calea Carmen Sylva, str. George Coșbuc și Piața Unirii, cartierul vilelor pe Hallerwiese și str. Izvorului învecinată, str. Joagărului, str. Strausenburg, str. Gimnastice și str. Cetății, apoi în cartierul între calea Carmen Sylva și calea Dumbrăvei și anume: str. Z. Boiu, str. Bisericii, str. Gerliți, str. Roșiorilor, str. Școlii de înot și calea Dumbrăvii, precum și în fine pe calea Cîsnădiei.

Toți acei cari de prezent țin porci în cartierele menționate sânt obligați să anunțe acea la primărie, care — întrucât porcii sânt ținuți corespunzător — va acorda un termen până la care se vor înlătura porcii de acolo.

În celelalte cartiere ale orașului, ținerea porcilor este permisă numai atunci, dacă sânt închiși în cotețe corespunzătoare și ținuți în curățenia necesară.

Contravenienții vor fi pedepsiți în senzul statutului și ordonanței în vigoare.

Sibiu, la 18 Martie 1922.

Consiliul orașenesc.

(59) 2-3

Editura și tiparul tipografiei arhidiecezane.